

hi jeuhen tants pobres com hi caben, uns mutilats, altres am rostre cadavèric esperant l' hora suprema y pensant en la familia, d' ahont n' han sigut arrencats per anar á defensar la Patria, no quedant-els-hi ni 'l consol de despedir-se 'n per sempre mes. Aquets héroes anònims, que donan la sanc per esborrar els erros polítics y la deixadesa de tota una nació endarrerida (diguem-ho tot, també) son las victimas propiciatorias inmoladas en aras d' una civilisació que 's fa grans bocadas d' humanitat, compassió, igualtat y filantropia. La guerra passada de Cuba va costar-nos 120.000 homes, aquesta per are n' ha mort mes de 60.000 sense contar els de Filipinas... ¡Quant s' acabarà tanta matansa!

Mes deixém córrer la tristesa al menos exteriorment, amaguem-la al fons del ànima y portém el somris als llavis, perque are comensém l' any y com diu l' adagi: *Any nou vida nova.*

S' están fent grans preparatius per la firconcurs agrícola que promet ser interessantíssima y una demostració palpable de l' avenç en rama tant important de la riquesa pública. Oportunament ja 'ns en ocuparem, per donar-ne una idea, doncs creyém que semblants exhibicions y concursos, son els qu' han d' encoratjar als nostres agricultors, iniciats ja en 'l camí del progrés. La rutina mes petrificada ha sigut fins fa poc el patrimoni de la gent del camp y la nació que se n' ha després mes aviat, ha guanyat en riquesa material, ha aumentat el benestar del pagés y ha preparat molt be 'l camp de l' industria qu' opera en gran part sobre las primeras materias que li proporcionan el conreu dels camps, la cria de bestia y la d' animals casolans. Y es compren molt be que aixis succeeixi; l' agricultor am son caracter eminentment sedentari, la feyna constant que 'l meteix li origina y 'l temps que li cal moltes vegadas per obtenir el resultat del seu treball, no té gayre temps per apendre lo que fan fora de casa, ni prou coneixements per ferse 'n càrrec, ni massa confiança en las innovacions, ja que l' experiència li ensenya desgraciadament, que *no es pod dir blat, fins que sigui al sac* y encare *ben lligat y portat á casa*. Per aixó doncs s' ha de treballar de ferm perque 'ls propietaris, corporacions y colectivitats gubernativas donguin tota l' importància que 'ls coneixements agricolas requereixen, á fi y afecte de que cada enconrada, cada plana, cada ubaga, cada soley, cada ribera y fins cada reconet dongui lo que l' estructura del terror, composició química, 'ls accidents topogràfics y las condicions climatológicas favoreixin mes. Si l' avi plantava monjetas en un camp y el pare també, no es rahó absoluta perque 'l net consideri que sols hi puguin anar be las monjeteras; l' experiència ensenya que hi han moltes plantas y animals que s' aclimatan perfectament, que cada dia 's descobreixen novas propietats augmentant molt el valor del producte y

qu' en cambi hi han moltes cosas que cauhen en desús. Tothom sab que las patatas no datan pas de fetxa remota á Europa; que 'l còsum de cosas dolsas ha anat desbancant l' apicultura y después la canya de sucre per conreuhar en gran escala bledarravas y per contra la cotxineta ha quedat á recó am l' invenció de las anilinas.

Una exposició doncs que presenti productes, plantes y animals, sistèmas, eynas y màquines de conreus y criansas, es ensenyar sense llibres, es fer penetrar l' evidencia en l' ànimo del pagesos y en una paraula obrir-li els ulls perque emplehi be 'l capital y la activitat. Esperém que l' Ampurdá estarà dignament representat en la dita firconcurs agrícola y qu' á la vegada sigui un motiu per veure 'ns ampurdanesos y barcelonins, per que hem de tractarnos mes 'ls catalans y d' establir mes relacions mútuas en benefici de la nostra patria y de nosaltres mateixos.

A ca 'N Parés hi ha una exposició de dibuixos y pinturas qu' ofereix la particularitat de ser tot obra de senyoras y senyoretas. Aixó sol ja ho fa digne d' atenció, perque demostra que l' ilustració va cundint entre las donas tant aferradas per lo general á desdenyar els estudis científics, artísticos y literaris; no s' ha de jutjar doncs en termes absoluts, sino am relativitat; perque fins ens consta que hi han algunas expositoras que s' en volian retreure, considerant que no ho fan encare prou be; mes las repetidas instancias de l' organisador han vensut tal modestia ó millor dit coneixement de las propias forsas. No 'ns cansarem de recomanar els estudis de las bellas arts á la juventut en general y á las noyas en particular que per instint 's decantan á la bellesa, guiadas per un sentiment mes refinat que 'ls homes; á mes, fora de las grans ciutats, las noyas de bona posició es trovan sense alicient y han de veure transcorrer el temps gayre be amb aburriment, per falta d' objectiu; mentres que si 's dediquessin á pintar ó á dibuixar, no trovarian prou horas al dia y mentres donarian aliment al esperit, sense adonarse 'n anirian agafant una afició que portaria indubtablement á algunas á ferse un nom y una posició. Ni las lletras, ni la música, estudiadas amb éxit per las donas ofereixen el camp com las arts gráficas, que fins allunyadas dels grans centres de població, trovan en la naturalesa, tant mes pura com mes á fora s' es, el mestre etern y la font de bellesa. No fa pas gayres anys qu' á Olot hi va haver una petita exposició, en gran part dels deixebles de l' Escola de Bellas Arts, entre 'ls qual s' hi contavan algunas noyas, que per cert tenian quadrets ben recomanables, tots trets de las voras del Fluviá, d' aquells blanquinosos camps de fajol y dels diferents punts de vista tant bonics que s' hi admiran per 'ls voltants. Y á l' Ampurdá ahont s' podrian fer uns estudis *en plein air* tant encisadors, encare no s' ha espargit l' afició á la pintura? Perque aquella planuria d' oliveras y camps, en-